

Перекладено за виданням

The Wild Way Home / Sophie Kirtley. —
London : Bloomsbury Publishing Plc, 2020. — 256 p.

Усі права збережено

Перекладачка Лариса Лебеденко

Кертіні Софі

Шалений шлях додому / Кертіні Софі; пер. з англ. Л. Я. Лебеденко. —
Харків : Вид-во «Ранок», 2022. — 256 с.

ISBN 978-617-09-7666-6 (укр.)

Світ Чарлі перевертається з ніг на голову, коли його драгоціннуваний брат народжується із серйозним захворюванням серця. Засмучений і наляканий Чарлі утікає з лікарні в одне місце, де йому спокійно і затісно, у старий ліс на околиці міста. Там він несподівано бачить хлопчика, що пливе поїлком обличчям униз, пораненого, але живого. Чарлі мчить на допомогу, але помічає: ліс змінився. Тепер він такий само дивний і дикий, як і незнайомий хлопчик, одягнений в оленячі шкури, бо Чарлі мимоволі отік не в інше місце, а в інший час! Він у лісі кам'яної доби! Тож як допомогти пораненому? І як повернутися додому?

Починається дика, неймовірна пригода! Чарлі та його новий друг вирушають на пошуки того, що обидва втратили, — надії, сім'ї і шляху додому.

УДК 821.111-93

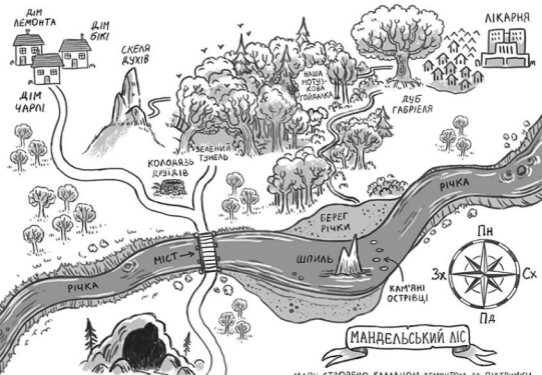

ЗМІСТ

Колись давно.....	9
...Потому.....	11
Полювання.....	12
Камінці.....	17
Вдома.....	22
День народження.....	28
Малюк.....	34
Дара.....	42
Результати.....	48
Дуб Габрієля.....	54
Втеча.....	59
Прокидайся!.....	66
Спис.....	70
Злий дух?.....	75
«Землетрус мозку».....	79
Шпиль.....	84
Допоможи тобі.....	89
Довіря мені.....	94
Голос грози.....	99
Печера мерців.....	102
Тваринний рик.....	106
Вовк.....	110
Я відаю подяку.....	113

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

МАПУ СТВОРЕНО КАМ'ЯНОМ ЛЕМОНТОМ ЗА ПІАТРИМКИ
Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>
БІКІ!

ПОЛЮВАННЯ

Я сиджу на вкритій мохом гілці ліщини і махаю ногами. Ховаюся. Чекаю. Вітер шелестить листям; голосно воркує горлиця; ліс скрипить і тріщить, немов старий дід кістками.

Зі сторони Печери мерців доносяться голоси. Це йдуть «мисливці».

Я примружую очі від сонячного світла; бачу гілки, що тремтять і розлітаються в боки там, де «мисливці» їх трощать, пробираючись лісом. Глухі звуки від ударів палицями стають все гучнішими у міру того, як їхні власники наближаються до моєї схованки.

Стинаючи гілки папороті, «мисливці» виходять на сонячну галявину і зупиняються прямісінько під деревом, на якому я причайся.

Це вони.

Лемонт. Бікі. Неро.

Я майже не дишу.

Лемонт стоїть, поклавши руку на стегно, і вдивляється в ліс. Бікі кружляє навколо дерева, розорюючи довгою гострою палицею кролячі нори та збиваючи молоді пагони. Неро ричить, нашорошивши чорні вуха, ледь не заривається носом у землю. Шерсть його стає дибки.

Моє серце б'ється швидко і гучно.

Неро зупиняється, принохується і піднімає на мене очі.

Раптом він різко відвертає голову — щось чує, щось геть інше. Я теж це чую: шурхіт у кущах папороті.

Пес дивиться на Лемонта. Той підносить палець до тонких губ. Бікі киває.

Вони помічають мене і думають, що звук йде від мене.

Але шарудіння у листях папороті повторюється.

Лемонт пальцями подає знак.

Три.

Два.

Один.

«Мисливці» з криками кидаються в кущі, тримаючи про всяк випадок напоготові свої палиці.

На протилежному боці поляни з-за куща вибігає сполоханий молодий олень з невеличким білим хвостом, що миготить поміж тіней дерев. За мить тварина зникає з нашого поля зору.

Неро з гавкотом кидається наздогін.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

час може почуватися цілком задовільно, але трохи згодом, коли вона вже навіть перебуває на суші, вода все ж потрапляє у її легені, що призводить до смерті. Це жахливо!

Я обережно повзу назад вздовж кромки води у бік хлопця. Ноги хлюпають у мокрих кросівках. Тепер, зі списом у руці, я почувуюся сміливіше.

Стою біля хлопця. По піску біля його босих ноги повзе ящірка. Його ступні такі ж широкі та сильні, як і долоні. Права щиколотка набрякла. Його довге волосся закриває половину обличчя, але відкриває велику рану через усе чоло, з якої тече кров. У хлопця широкий ніс і високі вилиці. Очі заплющені, а тому добре видно довгі чорні вій. Я ногою легенько штовхаю його ногу, але він не ворухиться.

Закусивши губу, я повільно присідаю поруч із хлопцем. Серце калатає від страху.

ЗЛИЙ ДУХ?

Пронизливий крик розриває тихе повітря. Я так лякаюся, що мало не втрачаю свідомість. Крик повторюється. Можливо, це птах, але я не можу розпізнати який. Звук схожий на верещання немовляти. Так плаче Дара. Знову цей дикий вереск.

Раптом хлопець підводиться так різко, ніби його вдарило струмом. Від несподіванки я просто падаю на пісок. А хлопчина починає несамовито з боку в бік мотати головою. Він живий!

Крізь моє тіло пробігає хвиля полегшення. Полегшення, змішаного зі страхом. Я міцніше хапаюся за спис і відвожу руку за межі хлопцевої досяжності – на випадок, якщо він цілком прийшов до тями.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>